

Денътъ е 5/17 ноемврий. На 8/19 ноемврий е Архангеловъ день — именния день на Милана. Въ тоя день той бърза да стигне въ София и да пие „бѣло кафе“ въ двореца на князь Александра. Вечерята на 17 ноемврий българскитѣ войски на Сливница били едва 15,000 души. Срещу тѣхъ Миланъ билъ съ 50,000. Освенъ това една сръбска дивизия минала презъ Трънъ и Брѣзникъ, та напредвала въ България. Дошла най-страшната минута. Ще победятъ ли българитѣ или нѣма да победятъ. Станалъ воененъ съветъ. Председателствувалъ князь Александъръ. Съветътъ решилъ да се даде на сърбитѣ решителенъ бой. На 7/19 сутринята рано българскитѣ полкове отъ дѣсното крило при Сливница, командувани отъ млади капитани, настѣпили. Следъ ужасенъ бой по височинитѣ „Три уши“ сърбитѣ били разбити и отблъснати. Пламналъ и българскиятъ центъръ. Артилерията посипала настѣпващитѣ сърби. Ето и вериги, като морски вълни, една подиръ друга се понисатъ напредъ. „Шуми Марица“ свири музиката. Ура! викатъ войницитѣ. Сърбитѣ били смѣтени, разбити и отблъснати. Сръбската дивизия, що била въ Брѣзникъ, рекла да заобиколи и на падне българитѣ въ тилъ. Обаче единъ български полкъ я присрещналъ при с. Гургюлятъ и я разбилъ.

Въ София пристигнали бързоконници и извикали п о б е д а! Цѣлиятъ градъ се изсипалъ на улицата. Радостта била нечувана. Чужденцитѣ отъ цѣлъ свѣтъ похвалили българ. храбростъ. Разбитата сръбска войска се върнала обратно въ Царибродъ. Но българитѣ я подгонили и тя се упутва за Пиротъ.

Подъ звуковетѣ на музикитѣ българскитѣ победоносни войски подъ главната команда на полъ